

30 Νοεμβρίου, 1993

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

K.S.R. COMERCIO E INDUSTRIA DE PAPEL S.A. ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Ενάγουσες,

v.

BLUECORAL NAVIGATION LIMITED,

Εναγόμενη.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 35/89)

Δικονομία Ναυτοδικείου — Αίτηση για αναστολή της διαδικασίας της αγωγής μέχρι την πλήρη εκδίκαση δύο εκκρεμουσών αγωγών σε δικαστήριο της πολιτείας της Νέας Υόρκης στις Η.Π.Α. — Δεν συνοδεύτηκε από ένορκο δήλωση, ούτε προσάχθηκε οποιαδήποτε μαρτυρία από τις αιτήτριες — Κρίθηκε ότι δεν υπήρχε το αναγκαίο υπόβαθρο μαρτυρίας που θα επέτρεπε στο Ναυτοδικείο να κρίνει την αίτηση. 5

Με την αγωγή τους οι ενάγουσες αξίωσαν από την εναγόμενη αποζημιώσεις για ισχυριζόμενη ζημία, που είχε προκληθεί σε φορτίο χάρτου που μεταφερόταν με το πλοίο της εναγόμενης “Πέργαμος” 10 από το Σάντος της Βραζιλίας στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας. Μετά τον ορισμό της αγωγής για ακρόαση, οι ενάγουσες υπέβαλαν αίτηση για αναστολή της διαδικασίας στην αγωγή μέχρι την εκδίκαση και αποπεράτωση δύο αγωγών ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου της Νότιας Περιφέρειας της πολιτείας της Νέας Υόρκης στις Η.Π.Α., 15 που, όπως ισχυρίστηκαν βασίζονταν στα ίδια γεγονότα. Η αίτηση δεν συνοδεύτηκε με ένορκο δήλωση, ούτε παρουσιάστηκε οποιαδήποτε άλλη μαρτυρία από τις αιτήτριες. Η δικηγόρος των αιτητριών υπέβαλε ότι δεν ήταν αναγκαία η υποβολή ένορκης δήλωσης, εφόσον ο κανονισμός 203 των Θεσμών Ναυτοδικείου επιτρέπει και την υποβολή προφορικής αίτησης για την λήψη οποιαδήποτε διατάγματος 20 από το Δικαστήριο.

Αποφασίσθηκε ότι:

Δεν υπήρχε ενώπιον του Δικαστηρίου η αναγκαία μαρτυρία με την μορφή ενόρκων δηλώσεων ή άλλως, που θα επέτρεπε στο Δικασ- 25

στήριο να ασκήσει την διακριτική του ευχέρεια στο σοβαρό ζήτημα που εγείρονταν με την αίτηση, η οποία κατά συνέπεια έπρεπε να απορριφθεί.

Η αίτηση απορρίφθηκε με έξοδα.

5 Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

The Cyprus Potato Marketing Board v. Cobelfret Ro-Ro Services N.V. (1991) 1 Α.Α.Δ. 91·

Πέτρου (2) v. Zim Israel Navigation Co. Ltd (1991) 1 Α.Α.Δ. 113·

10 *G. & C. Stamatekos S.A. v. Wilhem Harms & Johnny Gahrs K.G. (1991) 1 Α.Α.Δ. 940·*

Lawrance v. Lord Norreys [1890] A.C. 110·

Cross v. Earl Howe [1892] 62 L.J. Ch 342·

Fletcher v. Bethom [1893] 68 LT 438·

Xylexotic Limited v. Πλοίου "Alba" (1993) 1 Α.Α.Δ. 654·

15 *Δημοκρατία v. Υφαρίδη και Άλλου (Αρ.1), (1993) 3 Α.Α.Δ. 280.*

Αίτηση σε αγωγή Ναυτοδικείου.

20 Αίτηση από τις ενάγουσες με την οποία ζητούν αναστολή της διαδικασίας της αγωγής μέχρις ότου εκδικαστούν δύο αγωγές που εκκρεμούν σε Επαρχιακό Δικαστήριο της Νέας Υόρκης και βασίζονται στα ίδια γεγονότα με την παρούσα αγωγή.

Τ. Λοφίτου (κα) για Κ. Ερωτοκρίτου, για τις ενάγουσες/αιτήτριες.

Σ. Καρύδης, για την εναγόμενη/καθ'ής η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 **ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.:** Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η εναγόμενη/καθής η αίτηση είναι τοπική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης. Είναι αμοιβαία αποδεκτό ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο ήταν ιδιοκτήτρια του πλοίου "Πέργαμος" εξ ολοκλήρου (βλέπε παράγραφο 2 της απάντησης). Όπως προκύπτει από το κλητήριο ένταλ-

μα και την Αναφορά η απαίτηση κατά της εναγόμενης είναι για αποζημιώσεις λόγω βλάβης ή μερικής απώλειας φορτίου εκτυπωτικού χάρτη ή και ελλειματικής παράδοσης του φορτίου αυτού. Κατά τους ισχυρισμούς των αιτητριών, που είναι αλλοδαπές εταιρείες, η εναγόμενη ανέλαβε τη μεταφορά κατόπιν εντολής ή και για λογαριασμό τους από το λιμάνι Σάντος Βραζιλίας στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας.

5

Οι ενάγουσες ισχυρίζονται ότι νομιμοποιούνται στην άσκηση της αγωγής με βάση 4 φορτωτικές ημερ. 30/1/88 και υπό την ιδιότητα τους ως ιδιοκτητριών ή παραληπτριών ή δικαιούχων του εμπορεύματος. Είναι η υπόθεση τους ότι η εναγόμενη ευθύνεται για τη ζημία ή απώλεια που προκλήθηκε από την παραλαβή του φορτίου προς μεταφορά μέχρι την παράδοση του. Την ευθύνη την αποδίδουν σε παράβαση των παραπάνω συμφωνιών από την εναγόμενη ή τη μη εκπλήρωση των καθηκόντων της ως μεταφορέα επ' αμοιβή (bailee for reward). Ακόμη αποδίδουν τη ζημία σε αμέλεια της εναγόμενης, των υπηρετών ή αντιπροσώπων της.

10

15

Μετά τον ορισμό της υπόθεσης για ακρόαση οι ενάγουσες υπέβαλαν την κρίσιμη αίτηση με την οποία εξαιτούνται αναστολή της διαδικασίας στην παρούσα αγωγή. Το ουσιαστικό μέρος του αιτητικού, όπως ακριβώς διατυπώθηκε στο σώμα της αίτησης, έχει ως εξής:

20

“α) Διάταγμα του δικαστηρίου δια του οποίου να αναστέλλεται πάσα περαιτέρω διαδικασία εις την υπό τον ως άνω τίτλον αγωγή μέχρι εκδικάσεως των αγωγών υπ' αρ. 89 CIV 1392 και 89 CIV 7774 αι οποίαι εκκρεμούν ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου της νοτίας περιφέρειας της Νέας Υόρκης των Ηνωμένων Πολιτειών και βασιζονται επί των ιδίων γεγονότων με την παρούσα υπόθεσιν.

25

(β) Διάταγμα του δικαστηρίου δια του οποίου να επιτρέπεται ο επανορισμός της ως άνω αγωγής δια αιτήσεως υπό και/ή εκ μέρους οιαδήποτε των διαδίκων.”

30

Η αίτηση δε συνοδεύθηκε απο ένορκο δήλωσι. Προτάσσοντας την παράλειψη αυτή ο δικηγόρος της εναγόμενης χρησιμοποίησε το επιχείρημα ότι το δικαστήριο δεν έχει το υλικό πάνω στο οποίο θα μπορούσε να ασκήσει τη διακριτική εξουσία που έχει να αναστέλλει τη διαδικασία σε εκκρεμούσα αγωγή. Η απλή αναφορά στην αίτηση ότι εκκρεμούν δύο αγωγές με τα ίδια γεγονότα σε αλλοδαπό δικαστήριο δεν συμπληρώνει το κενό. Λείπουν όλα τα άλλα απαραίτητα στοιχεία. Περαιτέρω είπε, χωρίς οποιαδήποτε ανάπτυξη, ότι πι-

35

40

5 στεύει πως δεν μπορεί να υποβάλει αίτηση για αναστολή διάδικος που έχει την ιδιότητα του ενάγοντα. Εν πάση περιπτώσει, συνέχισε ο κ. Καρύδης, κανένας διάδικος δεν μπορεί να αφηθεί να διακόπτει ή ενεργοποιεί τη δικαστική διαδικασία κατά το δοκούν. Έθιξε επί-
5 σης γενικά και θέμα καθυστέρησης στην υποβολή της αίτησης.

10 Η κα Λοφίτου υπέβαλε ότι δεν ήταν απαραίτητο να υποστηριχθεί η αίτηση με ένορκο δήλωση μιά και ο κανονισμός 203 των περί Δικαιοδοσίας Ναυτοδικείου Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου του 1893, επιτρέπει και την υποβολή
10 προφορικής αίτησης σε περίπτωση που αποσκοπεί στη λήψη οποιουδήποτε δικαστικού διατάγματος. Αναφορικά με το θέμα νομιμοποίησης των εναγουσών να καταθέσουν την αίτηση ανέφερε απλά, χωρίς
15 καμιά παραπομπή σε δικαστικό προηγούμενο ή άλλη επιχειρηματολογία, ότι δεν πρέπει να αποτελεί κώλυμα η διαπίστωση πως την αξίωση για αναστολή προβάλλει συνήθως ο εναγόμενος. Ας σημειωθεί πως οι αυθεντίες που με παρέπεμψε η συνήγορος, περιορίζονται στη θεμελίωση της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου να διατάξει ανα-
15 στολή και τον τρόπο άσκησης της εξουσίας που παρέχεται.

20 Δεν βλέπω λόγο να συζητήσω σε έκταση την προέλευση της εξουσίας του δικαστηρίου να ελέγχει με την αναστολή πιθανές καταχρήσεις των δικαστικών διαδικασιών. Δεν είναι αυτό που αμφισβητείται εδώ, αλλά μόνον ότι η αίτηση δεν αναφέρει τις διατάξεις στις οποίες στηρίζεται. Ας διευκρινιστεί ότι η εναγόμενη επικαλείται τις
25 συμφρεις εξουσίες του δικαστηρίου και τον κανονισμό 237 των Κανονισμών Ναυτοδικείου του 1893, που παραπέμπει, για κάλυψη των κενών, στην αγγλική πρακτική.

30 Την εγγενή δικαιοδοσία του δικαστηρίου να αναστέλλει τη διαδικασία πραγματεύονται οι Dicey & Morris "The conflict of Laws" 10η έκδοση, σελ. 247 και 248. Ο Cheshire "Private Internation Law" αφιερώνει στο θέμα ειδικό κεφάλαιο που αρχίζει στη σελ. 117 υπό τον τίτλο "Staying Proceedings" με ειδική αναφορά στην αρχή "lis alibi
30 pendens". Αναφορικά με την αγγλική πρακτική παραπέμπω στο Annual Practice 1958, σελ. 3180 στον τίτλο "Stay under inherent jurisdiction and stay under R.S.C." Θα πρόσθετα ότι το θέμα της αναστολής από διάφορες οπτικές γωνίες εξετάστηκε και σε αρκετές ναυ-
35 τικές υποθέσεις όπως π.χ. στις υποθέσεις *The Cyprus Potato Marketing Board v. Cobelfret Ro-Ro Services N.V. & Others* (1991) 1 Α.Α.Δ. 91, *Γεώργιου Πέτρου (2) v. Zim Israel Navigation Co. Ltd. & Others* (1991) 1 Α.Α.Δ. 113, και *G. & C. Stamatekos S.A. v. Wilhem Harms & Jonny Gahrs K.G. & Another* (1991) 1 Α.Α.Δ.
40 940.

Είναι σημαντικό να λεχθεί πως η εξουσία του δικαστηρίου στον τομέα αυτό έχει διακριτικό χαρακτήρα. Η αρχή αυτή είναι διάχυτη σε όλες τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις. Βλέπε επίσης Dicey & Morris, ανωτέρω, στη σελ. 248. Ασκείται όμως φειδωλά. Είναι δικονομικό μέτρο που χρησιμοποιεί το δικαστήριο μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις: **Lawrance v. Lord Norreys** (1890) A.C. 110 στη σελ. 219 (από το Λόρδο Herschell). Πρέπει επίσης να λεχθεί ότι η καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης επενεργεί αρνητικά και οδηγεί συνήθως σε απόρριψη. Στον Atkin' s Court Forms, 2η έκδοση, τόμος 37, στη σελ. 174 διαβάζουμε τα εξής σχετικά που βασίζονται στις υποθέσεις **Cross v. Earl Howe** [1892] 62 L.J. Ch 342; **Fletcher v. Bethom** [1893] 68 LT 438:

“If the application is made at a very late stage, for example, after the action has been set down for trial, the court may refuse the application.”

Αναφορικά με την αναγκαιότητα ή μη μαρτυρίας που να υποστηρίζει το αίτημα μάς διαφωτίζει το ίδιο σύγγραμμα στη σελ.175:

“On the other hand on an application to stay proceedings on other grounds or under the inherent jurisdiction of the court affidavit evidence may be, and frequently is, used. It is the practice to exhibit all relevant documents to the affidavit.”

Πλήν του ότι εκκρεμούν δύο αλλοδαπές αγωγές δεν υπάρχουν όλα εκείνα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για να ασκήσει το δικαστήριο σε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα τη διακριτική του εξουσία. Και περαιτέρω στην ένορκη δήλωση που υποστηρίζει την ένσταση δεν έχουμε καν καθαρή παραδοχή αναφορικά με την εκκρεμοδικία στο αλλοδαπό δικαστήριο ούτε προσκομίστηκε το περιεχόμενο των αγωγών αυτών υπό μορφή τεκμηρίων. Η αίτηση στερείται παντελώς υπόβαθρου μαρτυρίας. Και δεν είναι από τις περιπτώσεις που είναι αχρείαστη.

Για το είδος της μαρτυρίας που απαιτείται κατά την εκδίκαση αγωγών ναυτοδικείου ή αίτηση σ' αυτή παραπέμπω στους Κανονισμούς 114-119 και για την ανάλυση τους στην απόφαση μου **Xylexotic Limited v. Πλοίου “Alba”** (1993) 1 A.A.Δ. 654. Μια και τα γεγονότα δεν προκύπτουν από το φάκελο της διαδικασίας έπρεπε να είχαν τεθεί ενώπιον του δικαστηρίου με ένορκη δήλωση. Για ανάλογη περίπτωση στη σφαίρα του διοικητικού δικαίου που τα γεγονότα που την στοιχειοθετούν δεν εξετάθηκαν σε ένορκη δήλωση παραπέμπω στην απόφαση **Δημοκρατία & Άλλος v. Ηλία Υγαρίδη & Άλλου (Αρ.Ι)**, (1993) 3 A.A.Δ. 280. Στην υπόθεση αυτή κρίθηκε

ότι η αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα για αναστολή παρέμεινε ατεκμηρίωτη και απορρίφθηκε γιατί δεν κατατέθηκε ένορκη δήλωση.

5 Το θέμα κατά πόσον οι αιτήσεις σαν ενάγουσες μπορούν να αποταθούν για αναστολή θα το αφήσω ανοικτό δεδομένου ότι έμεινε στο επίπεδο των ισχυρισμών χωρίς τη συζήτηση που αρμόζει στη σημαντικότητα του. Έντούτοις προτού κλείσω θα αναφερόμουν στο εξής απόσπασμα από τη σελ. 192 του Atkin's Court Forms, ανωτέρω, που δυνατό να παρέχει καθοδήγηση:

10 “Application for a stay may normally be made only by a party to the proceedings, but in an exceptional case a person who is not a party but who is entitled to intervene may apply for a stay.”

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.